

בית המשפט המחוזי בירושלים

20 אוגוסט 2026

ע"מ 53643-01-21 פריימן הפקות בע"מ ואח' נ' פקיד שומה ירושלים סניף יפו
ע"מ 68613-03-23 פריימן נ' פקיד שומה ירושלים סניף כנפי נשרים

בפני כב' השופט אביגדור דורות

המערערים: 1. פריימן הפקות בע"מ
2. שלמה פריימן
מיוצגים ע"י המערער 2

נ-ג-ד

המשיב: פקיד שומה ירושלים 2
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי)
ע"י עו"ד בינה צמח מאונר

1

פסק'דין

2

3 לפני ערעור על שומת מס (להלן: "השומה") של חברת פריימן הפקות בע"מ [ח.פ. 512651217] (להלן: "החברה"; "המערערות") לשנים 2016-2015, ושל המערער 2 מר שלמה פריימן לשנים 2017-2015 (להלן: "המערער").

5

6 הדיון בשני התיקים שבכותרת אוחד ופסק דין זה דן ומכריע בשני הערעורים.

7

רקע בתמצית

8 1. החברה הוקמה בשנת 1998 ועסקה בשנות המס שבשומה בשירותי פרסום ויחסי ציבור, למגזר החרדי; במסגרת עסקית זו, הפיצה החברה מאז הקמתה 6 עיתוני פרסום או מדריכים לציבור החרדי, כאשר בשנות המס הרלוונטיות להליך דנא, פרסמה והפיצה עיתון פרסומי לציבור החרדי בשם "לעניין" (להלן: "העיתון"); העיתון ויתר העיתונים הופצו בערים חרדיות בתפוצה רחבה בתדירות של פעם בשבוע; העיתון מהווה את נתח הפעילות העיקרי של החברה (להלן: "הפעילות"); החברה הוחזקה מאז הקמתה על ידי המערער – מר שלמה זלמן פריימן, ת.ז. 025742990, בשיעור של 100% (להלן גם: "בעל המניות").

15 2. ביום 15 בפברואר 2015 חתמה החברה על הסכם למכירת פעילותה ובכלל זה את פרסומו והפצתו של העיתון (להלן: "ההסכם") לחברת גל ביתר שירותי פרסום והפקות בע"מ [ח.פ. 514542398] (להלן: "הרוכשת"); התמורה בהסכם למכירת פעילות החברה לרוכשת, עמדה על סך של 14,560,000 ₪ בתוספת מע"מ (להלן: "התמורה"), ובנוסף תשלום חודשי, לבעל המניות, בסך של 10,000 ₪, החל ממועד סיום תשלום התמורה ועד לסוף חייו של בעל המניות (המערער) וזוגתו (להלן: "התמורה הנוספת"); בהסכם נקבע כי התמורה תשולם בתשלומים חודשיים משך 12 שנים, היינו עד לשנת 2026; סכום התמורה נקבע באופן גלובלי ללא פירוט למרכיבים שונים; עוד נקבע בהסכם תנאי 'איסור תחרות' של בעל המניות ובני משפחתו עם הרוכשת, בתחום הפרסום במגזר החרדי, תנאי 'איסור תחרות' הינו ללא הגבלת זמן (להלן יחד: "המכירה"; "העסקה").

בית המשפט המחוזי בירושלים

20 אוגוסט 2026

ע"מ 21-01-53643 פריימן הפקות בע"מ ואח' נ' פקיד שומה ירושלים סניף יפו
ע"מ 23-03-68613 פריימן נ' פקיד שומה ירושלים סניף כנפי נשרים

3. ביום 19 באפריל 2015 חתם בעל המניות (המערער) עם החברה על הסכם המחאת זכויות (להלן: "**הסכם בעל המניות**"), לפיו החברה תמחה למערער 87% מהתמורה בגין המכירה. בתמורה התחייב בעל המניות כי לא יתחרה ברוכשת, כך שלטענת המערער התמורה ששולמה לחברה בגין המכירה טומנת בחובה גם רכיב של "תניית אי תחרות" לו זכאי, לכאורה, בעל המניות (המערער) באופן אישי.
 4. **דיווחי החברה**: בדוח השנתי לשנת המס 2015, דיווחה החברה 'הכנסות ממכירת זכויות' בסך של 1,892,800 ₪ - המהווים 13% מהתמורה (ללא מע"מ וללא רכיב התמורה הנוספת). זאת, מפני שבהסכם בעל המניות- החברה המחאתה לאחרון שיעור של 87% מהתמורה. בביאור 15 לדוח נרשם הביאור להלן: "**במהלך פברואר 2015 נחתם הסכם ולפיו נמכרו הזכויות והמוניטין בכל עיתוני הפרסום שהוציאה החברה, בסכום של 14,560 אלפי ₪. החברה מצידה כרתה הסכם עם בעל המניות ולפיו ורובו המכריע של המוניטין הינו אישי הוא יקבל 87% מהסכום בחברה. אי לכך הרווח בעיסקה הינו 1,893 אלפי ₪.**" ; בדוחות השנתיים של שנת המס 2016 ושנת המס 2017 לא דווחה כל הכנסה לחברה בגין מכירת הפעילות.
 5. **דיווחי המערער** (בעל המניות): בשנת המס 2015 המערער, בדוח האישי שלו למס הכנסה, לא דיווח על התמורה ממכירת הפעילות של החברה; היינו, לא דווחה הכנסה בשיעור של 87% מהתמורה (ללא התמורה הנוספת); בדוח לשנת המס 2016, דיווח המערער על מכירת נכס 'מוניטין' בתמורה על סך של 81,000 ₪. ברם, רווח ההון הנ"ל קוזז כנגד הפסד של בעל המניות כתוצאה מהפסד שנוצר לו מחברה אחרת שבשליטתו.
- השומות**
- שומה למערער - החברה**
6. המשיב הוציא שומת מס למערער כדלהלן:
 - א. הכנסה לשנת 2015: 10,161,114 ₪; המס לתשלום (בשיעור 26.5%): 2,692,695 ₪;
 - ב. הכנסה לשנת 2016: 762,539 ₪; המס לתשלום (בשיעור 25%): 45,626 ₪;
 7. בנימוקי השומה פירט המשיב את עמדתו ודרכי החישוב כדלקמן;
 - א. בהתבסס על מעריך מטעם רשות המיסים עולה כי השווי של פעילות החברה הנמכרת נאמד בסך של כ-10 מיליון ₪; כמו כן, היוון של כלל התשלומים שיתקבלו מהמכירה (התמורה והתמורה הנוספת), נאמד אף הוא בסך של כ-10 מיליון ₪; הוי אומר: שקיימת התאמה בין שווי המכירה לבין השווי המוערך מהתקבולים העתיים שיתקבלו כתוצאה מהמכירה. על כן, אין לראות בחלק מסכום התמורה כתשלום

בית המשפט המחוזי בירושלים

20 אוגוסט 2026

ע"מ 21-01-53643 פריימן הפקות בע"מ ואח' נ' פקיד שומה ירושלים סניף יפו
ע"מ 23-03-68613 פריימן נ' פקיד שומה ירושלים סניף כנפי נשרים

- 1 עבור 'העדר תחרות', אלא כל התמורה בכללותה מהווה רווח הון של החברה עצמה
- 2 ואינו נזקף לבעל המניות (המערער).
- 3 ב. החברה היא זו שהפעילה את 6 העיתונים, והיא זו שמכרה את הפעילות ולא בעל
- 4 המניות. על כן, יש להכיר בכל הרווח שנוצר מהעסקה כרווח הון הנזקף לחברה ולא
- 5 לבעל המניות.
- 6 ג. אירוע המס בשל רווח הון הינו המועד בו נחתם ההסכם בין החברה לבין הרוכשת,
- 7 כאשר בעל המניות לא היה צד להסכם ואף לא היתה לזכותו כל המחאת זכות או
- 8 זקיפת רווח כתוצאה מהעסקה. על כן, גם מטעם זה אין לראות בהסכם מאוחר,
- 9 בדיעבד, של המחאת זכויות החברה לבעל המניות כרווח או תמורה הנזקפת לטובת
- 10 בעל המניות. יתרה מזו, המערער לא דיווח בשנת 2015 בדוחות למס הכנסה על
- 11 הכנסה כתוצאה מהסכם בינו, כבעל המניות, לבין החברה (הסכם בעל המניות).
- 12 לפיכך, אף מסיבה זו לא ניתן לראות ברווח כהכנסה של בעל המניות, אלא כרווח הון
- 13 לחברה בלבד. מה עוד, כי אף לשיטת המערער על דיווח בשיטת המזומן היה עליו
- 14 לדווח למצער סכום בשיעור 87%, חלקו בהסכם בעל המניות לטענתו, מהסכום
- 15 שהועבר במזומן לחברה בשנת 2015.
- 16 ד. מתנאי הסכם ניתן ללמוד כי התמורה כתוצאה מהמכירה הינה עסקה המגלמת שתי
- 17 עסקאות או עסקה בעלת שני שלבים; עסקה א' /שלב א': תמורה בגין מכירה – עסקת
- 18 מכר; עסקה ב' /שלב ב': עסקת אשראי. לפיכך, בהתאם לחוזר מס הכנסה 18/2018
- 19 'עסקה למכירת זכויות בתאגיד הכוללת תמורות שיועברו למוכר במועדים עתידיים',
- 20 יש לפצל עסקה כנ"ל לשני חלקים כאמור לעיל.
- 21 ה. בעניין קיזוז הפסדים – קבע המשיב כי אין להכיר בהם, שכן לא הוכח קיומו של
- 22 הפסד, וכי המחאת הזכויות של החברה לבעל המניות אינן אלא עסקה מלאכותית
- 23 לשם הפחתת שיעור המס. כמו כן, המשיב קבע כי חלק מהתמורה מהווה הכנסות
- 24 מימון וממילא לא ניתן לקזז הפסד הון מהכנסות מימון.
- 25 ו. ביחס לקנס גירעון – סבר המשיב כי יש להשית קנס על המערער שכן הלה לא דיווח
- 26 על הכנסתו – כתוצאה מהסכם המחאת הזכויות – בדוח האישי שלו למס הכנסה
- 27 לשנת 2015.
- 28
- 29 8. לטענת המערער ההכנסות צריכות להיות כדלהלן:

בית המשפט המחוזי בירושלים

20 אוגוסט 2026

ע"מ 21-01-53643 פריימן הפקות בע"מ ואח' נ' פקיד שומה ירושלים סניף יפו
ע"מ 23-03-68613 פריימן נ' פקיד שומה ירושלים סניף כנפי נשרים

- 1 א. לשנת המס 2015 : 1,139,308 ₪; המס לתשלום : 301,917 ₪;
- 2 ב. לשנת המס 2016 : (45,626) ₪ (הפסד); המס לתשלום : 0 ;
- 3 9. הנה כי כן, המחלוקת הכספית בין הצדדים היא בסך של : 9,737,719 ₪.
- 4 שומה למערער – מר פריימן
- 5 10. בשומה למערער נקבע כדלקמן :
- 6 א. הכנסה לשנת המס 2015 : 637,832 ₪; המס לתשלום (בשיעור 30%) : 191,350 ₪;
- 7 ב. הכנסה לשנת המס 2016 : 277,926 ₪; המס לתשלום (בשיעור 30%) : 83,378 ₪;
- 8 ג. הכנסה לשנת המס 2017 : 2,937,340 ₪; המס לתשלום (בשיעור 30%) : 881,202 ₪;
- 9 11. בנימוקי השומה פירט המשיב את עמדתו ודרכי החישוב כדלקמן ;
- 10 א. מכירת פעילות החברה היא רווח הון בחברה במלוא סכום התמורה; ועל כן, קבע
- 11 המשיב כי הסכם בעל המניות נחשב כהסכם 'הסבה', לפי סעיף 82 לפקודה- וחייב
- 12 ההכנסה במס לפי חבות המסב (החברה – 26.5%) בהתאם לסעיף 84 לפקודה, הניתן
- 13 לביטולו לפי סעיף 86 לפקודה (עסקה מלאכותית). וזאת, מפני שכל ההסכם בין
- 14 החברה לבין בעל המניות (המערער) היה אך ורק לצורכי הפחתת מס לא מוצדקת.
- 15 ב. המשיב קבע, כתוצאה מהאמור לעיל, כי כל ההכנסה של המערער תיחשב כהכנסה
- 16 מדיבידנד, לפי סעיף 4(2) לפקודה; לפיכך, לא ניתן לקזז הפסד הון כנגד הכנסה
- 17 מדיבידנד – ועל כן קיזוז ההפסד שביצע המערער אינו מותר.
- 18 ג. כן קבע המשיב כי לא הוכח שהפסד ההון עליו הצהיר המערער הוא 'חוב אבוד';

19

20

המחלוקת וטענות הצדדים

- 21 12. הצדדים חלוקים באשר לחלוקת התמורה; לטענת המערער 13% מהתמורה שייכת אכן
- 22 לחברה ואילו יתר התמורה- בשיעור של 87% שייכת לו באופן אישי מכוח הסכם המחאת
- 23 הזכות.

בית המשפט המחוזי בירושלים

20 אוגוסט 2026

ע"מ 21-01-53643 פריימן הפקות בע"מ ואח' נ' פקיד שומה ירושלים סניף יפו
ע"מ 23-03-68613 פריימן נ' פקיד שומה ירושלים סניף כנפי נשרים

13. **תמצית טענות המערער**; לטענת המערער, מעת שהוא בעל המניות והדירקטור היחידי בחברה הרי שהוא למעשה הכוח המניע והפועל בחברה על כן, כל העסקה מתייחסת אליו למעט חלק החברה – כדלקמן:
- א. לטענת המערער, כתוצאה מהתחייבותו שלו ושל בני משפחתו שלא להתחרות ברוכשת אזי, 87% מהתמורה (בהתאם לתחשיב מטעמו) נזקפת לזכותו ונחשבת, כתוצאה מהסכם להמחאת זכויות, כהכנסה של המערער ולא של החברה;
- ב. לטענת המערער, הסכם המכר של הפעילות מלמד כי כל התמורה על פיו שייכת לו.
- ג. לטענת המערער, מאחר והוא זה שיצר את מודל של עיתון שכולו דברי פרסום המחולק חינם בתיבות הדואר במגזר החרדי (שאינו נחשף למדיה פרסומית אחרת); העובדה כי הוא במשך 18 שנים היה גורם מייצג ומשווק של המפרסמים בעיתון שהחברה הפיצה; וכן העובדה ששימש כמנהל הקריאטיבי והעיצוב (ובשל הכשרתו כמעצב גרפי) – הרי שלא ניתן להתעלם כי המוניטין נוצר ממנו ושייך לו.
- ד. לטענת המערער – שווי העיתון הנמכר לרוכשת (עיתון "לעניין") הוא כמיליון ₪ בלבד, ואילו כל יתר התמורה היא בגין המוניטין האישי והעדר התחרות. לראיה, צירף המערער הסכם שנחתם בין המערער לבין מר צבי קליין (להלן: "קליין"), ביום 20.7.2014, לפיו נמכרים לקליין מחצית ממניות החברה בתמורה לסך של 2,450,000 ₪, עבור כל 6 העיתונים בהפצת החברה.
14. **תמצית טענות המשיב**; מנגד, לטענת המשיב – אין לקבל את טענות המערער מהנימוקים כדלהלן:
- א. בהסכם עם הרוכשת אין הפרדה של רכיבי התמורה המצוינת בהסכם;
- ב. המערער אך במועד מאוחר, ובדיעבד, כרת חוזה עם החברה לפיה היא ממחה לו 87% מזכויות התמורה, זאת ללא כל צידוק כלכלי;
- ג. בהסכם המכר לא צוין כלל ועיקר בחלק 'התמורה' (סעיף 4 להסכם) כי תניית אי התחרות היא בשל המוניטין של המערער, ואף בחלק 'סודיות ואי תחרות' (סעיף 10 להסכם) לא צוין כי חלק מהתמורה מהווה תמורה בגין אי תחרות או בשל המוניטין של המערער;

בית המשפט המחוזי בירושלים

20 אוגוסט 2026

ע"מ 21-01-53643 פריימן הפקות בע"מ ואח' נ' פקיד שומה ירושלים סניף יפו
ע"מ 23-03-68613 פריימן נ' פקיד שומה ירושלים סניף כנפי נשרים

- 1 ד. כמו כן, היוון התקבולים שהרוכשת אמורה לשלם לחברה כתמורה זהה לסכום שצוין
- 2 בחוזה כתמורה בעד העיתון. יוצא אפוא, כי גם מהיבט זה ניתן לראות כי לא נקבעה
- 3 כל תמורה שהיא עבור המוניטין.
- 4 15. ביחס לשיטת הדיווח – בסיס מזומן או בסיס מצטבר; טען המשיב כי המערער היה צריך
- 5 לדווח על בסיס מצטבר ואין לקבל את טענתו כי היה מקום לדווח על ההכנסה על בסיס מזומן.

דיון והכרעה

- 6
- 7 16. נדון עתה במחלוקות שבין הצדדים בסוגיות הבאות:
- 8 א. מהות המכירה: האם נמכרה לגל ביתר פעילות ונכסי החברה או שמות העסקה היא
- 9 תשלום עבור אי תחרות מצד המערער.
- 10 ב. שווי הפעילות הנמכרת: הצדדים נחלקו ביחס לשווייה של הפעילות הנמכרת.
- 11 ג. פיצול התמורה לשני רכיבים: האם צדק המשיב כאשר פיצל את התמורה לשני
- 12 מרכיבים (עסקת מכר ועסקת אשראי).
- 13 ד. אופן הדיווח – על בסיס מצטבר או מזומן.
- 14 ה. השומה החלופית – לטענת המשיב, יש לראות בפיצול התמורה בין המערערות
- 15 למערער עסקה מלאכותית.
- 16 ו. קנס גירעון – המשיב חייב את המערערים בקנס גירעון, שגם הוא מצוי במחלוקת.

מהות המכירה

- 17 17. לטענת המערער, הסכם המכר בין המערערות לבין גל ביתר מלמד כי כל התמורה על פיו שייכת
- 18 למערער ובהתאם לכך, דין הערעור להתקבל במלואו. עוד נטען כי מטרתו היחידה של ההסכם
- 19 הנוסף הייתה להגדיר בצורה האמיתית את תרומתו האישית של המערער להסכם ואת
- 20 זכויותיו בגין כך, לאחר שהתברר שהסכם המכר לא הגדיר את זכויותיו כלל ולא הגדיר את
- 21 חלוקת האחוזים בתמורה בין המערערות לבין המערער.
- 22
- 23
- 24
- 25 18. טענת העיקרית של המערערים הינה כי לב ליבו של הסכם המכר ותמורתו העיקרית נעוצים
- 26 בהסכמת המערער לאי תחרות. טענה זו אין לקבל. בהסכם המכר לא נקבעה תמורה עבור
- 27 ההסכמה לאי תחרות והתמורה לא פוצלה לרכיבים נפרדים. בהגדרת הממכר אין התייחסות
- 28 לתניית אי התחרות. מהות העסקה הוגדרה בהסכם המכר כרכישת הפעילות העסקית
- 29 הקשורה בממכר, לרבות המוניטין של רכיבי הממכר, הזכות להוציאם לאור, להפיק מהם
- 30 רווח, רשימת לקוחות ועוד. "הממכר" הוגדר ככולל את עיתון "לעניין" ומוספיו היוצאים
- 31 לאור בירושלים, מדריך "ביתרפון" היוצא לאור בביתר עילית, "מדריך הרמות" היוצא לאור
- 32 ברמות וברמת שלמה, מדריך "קשר פון" היוצא לאור בצפון ירושלים, מוסף "לעניין עסקים"

בית המשפט המחוזי בירושלים

20 אוגוסט 2026

ע"מ 21-01-53643 פריימן הפקות בע"מ ואח' נ' פקיד שומה ירושלים סניף יפו
ע"מ 23-03-68613 פריימן נ' פקיד שומה ירושלים סניף כנפי נשרים

1 היוצא לאור בריכוזים חרדיים מסוימים, עיתון "לעניין ביתר" היוצא לאור בביתר עילית וכן
2 מחשבים, סרבר מסוים, תוכנה לניהול הקוחות, מאגרי מידע, מאגרי תמונות, מאגרי
3 ורשימת לקוחות, קבצי גרפיקה ועוד.
4
5 19. לטענת המערערים, המשיב התייחס לנוסח הפתיח להסכם, אך לא לתוכנו ולמהותו וכי
6 התמורה היא זכות אישית של המערער. איני מקבל את טענת המערערים ואת פרשנותם
7 להסכם המכר. יש הוראות בהסכם המכר מהם עולה בבירור כי קיימת הפרדה בין "המוכר"
8 (המערער) לבין "בעלי המניות" במוכר: בסעיף 10א. להסכם נכתב כי "המוכר ו/או בעלי
9 המניות במוכר... מתחייבים שלא לעשות כל עסקה באיזה מתחומי הפעילות הקשורים
10 בממכר; בסעיף 10ב. להסכם נכתב כי "המוכר ו/או בעלי המניות במוכר ו/או מי מטעמם...
11 מתחייבים שלא לפתוח, לא להצטרף ולא להעניק ייעוץ לעסק מתחרה..."; בסעיף 11א נכתב
12 כי "בעלי המניות במוכר מתחייבים בזה כי יעשו כל שביכולתם על מנת למנוע מילדיהם לעסוק
13 בתחום הפרסום..."; בסעיף 12ה. להסכם נכתב כי "במידה והמוכר ו/או שלמה פריימן ו/או
14 לאה פריימן ו/או ילדיהם יפרו באופן אישי את התחייבותו לאיסור תחרות"...; בעמוד
15 האחרון להסכם אישר המערער בחתימתו כך:
16

17 **"אני הח"מ מר שלמה פריימן ... בעל מניות ומנהל במוכרת מאשר בזה**
18 **כי תוכן הסכם זה הובא לידיעתי, אני מודע להוראותיו ומתחייב שלא**
19 **להפר איזה מהוראות הסכם זה, לא בעצמי ולא באמצעות מי מטעמי".**
20

21 20. העולה מן המקובץ הוא כי בהקשרים מהותיים בהסכם המכר קיימת הפרדה ברורה ומפורשת
22 בין "המוכר" (המערער) לבן מר פריימן, רעייתו וילדיו. כך, למשל, צוין בסעיף 15ד.
23

24 **"הצדדים מסכימים ומאשרים בזה כי למעט סעיפים ובהם יש**
25 **התחייבויות אישיות של בעלי המניות בחברות שהן צדדים להסכם זה,**
26 **אין לבעלי המניות או לבני משפחתם חובות או ערבות אישית".**
27

28 מסקנתי היא כי הצדדים להסכם (המוכר והוקנה) הן החברות (המערער וגל ביתר) ואין
29 לקבל את פרשנות המערערים, לפיה המוכר הוא המערער ובהתאם, הוא הזכאי באופן אישי
30 לקבלת התמורה עבור הממכר.
31

32 21. אכן, נקבעה בהסכם "תמורה נוספת" – כזכות אישית לקבל 10,000 ₪ לחודש, כמשכורת
33 ברוטו למי מבין שלמה פריימן ו/או לאה פריימן. לינצר התייחס והסביר בחקירתו בבית
34 המשפט מדוע נקבעה "תמורה נוספת" בעמ' 21 לפרוטוקול, שורות 9-14, אולם תמורת
35 העסקה בסך 15 מיליון ₪ הינה התמורה שהמערער היתה זכאית לקבל עבור הממכר. על

בית המשפט המחוזי בירושלים

20 אוגוסט 2026

ע"מ 21-01-53643 פריימן הפקות בע"מ ואח' נ' פקיד שומה ירושלים סניף יפו
ע"מ 23-03-68613 פריימן נ' פקיד שומה ירושלים סניף כנפי נשרים

- 1 רקע כל האמור מסקנתי היא כי אין לקבל את גרסת המערערים, לפיה כל התמורה "שייכת
- 2 למערער".
- 3
- 4 22. לא התעלמתי מן העדויות של מר לינצר ורעייתו גיטי לינצר. המערערים הצביעו על סתירות
- 5 בגרסאות של מר לינצר והדגישו את עדותה של גב' גיטי לינצר בבית המשפט לפיה - התמורה
- 6 היא "עסקת חבילה" הכוללת גם את תניית אי התחרות. התרשמתי כי קיימת עוינות קשה
- 7 מאוד בין המערער לבין מר לינצר, על רקע התנהלותם לאחר כריתת הסכם המכר ועל רקע
- 8 טענות המערערים בדבר הפרת הסכם המכר ואי תשלום מלוא התמורה. משום כך, יש להיזהר
- 9 מלתת אמון בעדויות הן של מר לינצר וכן בעדותו של המערער. על כן, העדפתי לבסס את
- 10 ההכרעה בסוגיה שבה אנו עוסקים על לשון הסכם המכר. גרסת המערערים, לפיה כל התמורה
- 11 בהסכם המכר אמורה להשתלם למערער באופן אישי, או לפיה יש לייחס למערער חלק
- 12 מזערי מן התמורה לממכר ואת החלק הארי בתשלום, יש לייחס למערער, עבור אי תחרות
- 13 המערער ובני משפחתו בגל ביתר, אינה עולה בקנה אחד עם הסכם המכר, כאמור לעיל, מדובר
- 14 בטענה בעל פה כנגד מסמך בכתב, שאין מקום לקבלתה.
- 15
- 16 23. לטענת המערערים, "אילו לכתחילה המערער היה נרשם כצד לפתיח להסכם, וככל שההסכם
- 17 היה מגדיר את האחוזים המגיעים לו על תרומתו להסכם - לא היינו נאלצים לבזבז זמן
- 18 ומשאבים מיותרים לא בשומה ולא בערעור". כאן ראוי להזכיר את הכלל היסודי לפיו, מצבו
- 19 של נישום במחלוקת מס נבחן רק על ידי מה שהוא בחר לעשות ולא על ידי מה שהוא יכול היה
- 20 לעשות (ע"א 1839/19 פקיד שומה כפר סבא נ' רייזמן (14.6.21) פסקה 88).
- 21
- 22 24. כחודשיים לאחר הסכם המכר נחתם הסכם בעל המניות, עליו חתם המערער בשני "כובעים"
- 23 – פעם כאורגן של המערער ופעם באופן אישי. בתצהירו של המערער (סעיף 71) נכתב כי
- 24 "זכויותי האישיות לא הוגדרו כנדרש בהסכם מחוסר ידע". בחקירתו הנגדית בבית המשפט
- 25 הבהיר המערער כי מדובר בחוסר ידע של דיני המס (עמ' 65 לפרוטוקול, שורות 28-30).
- 26 מסקנתי הינה, כי בהסכם בעל המניות ביקש המערער לשנות את תוצאת המס הנובעת
- 27 מהסכם המכר ולצורך כך נחתם "הסכם פנימי" בין המערער כבעל השליטה בחברה, לבין
- 28 החברה – המערער, ללא מעורבות של הקונה בעסקת המכר (גל ביתר). בהסכם זה נקבע כי
- 29 המערער מתמחה למערער 87% מהכנסותיה בגין המכירה. מהסכם זה ניתן ללמוד כי הסכם
- 30 המכר נעשה על ידי החברה (המערער) כצד המוכר את הממכר וההכנסות על פיו הן הכנסות
- 31 המערער. משום כך נקבע בהסכם בעל המניות כי החברה מתמחה למערער 87% מהכנסותיה.
- 32 מדוע נקבע בהסכם שיעור של 87%? הסבר משכנע לא ניתן לכך. המערער טוען כי הדבר נעשה
- 33 בהסתמך על רואה החשבון של החברה, אולם רואה החשבון לא הובא לעדות ועניין זה פועל
- 34 לחובת המערערים.
- 35

בית המשפט המחוזי בירושלים

20 אוגוסט 2026

ע"מ 21-01-53643 פריימן הפקות בע"מ ואח' נ' פקיד שומה ירושלים סניף יפו
ע"מ 23-03-68613 פריימן נ' פקיד שומה ירושלים סניף כנפי נשרים

25. בהקשר זה אני מקבל את פרשנות המשיב לסעיף 84 סיפא לפקודה, על רקע העובדה שמדובר בעסקה בין בעל השליטה בחברה לבין החברה בשליטתו. מדובר אפוא, בהשבת הכנסה הניתנת לביטול ומקובלת עליי גרסת המצהירה מטעם המשיב בעמ' 90 לפרוטוקול, שורות 6-19).
26. לסיכום פרק זה נקבע, אפוא, כי אין להתערב בקביעת המשיב כי מכירת הפעילות לגל ביתר יצרה רווח הון בחברה – המערער, במלוא סכום התמורה וכי כל סכום שהגיע לידי בעל השליטה (המערער) מהחברה יחויב בהכנסה מדיבדנד לפי סעיף 42 לפקודה.
- קביעת שווי הפעילות הנמכרת
27. מטעם המשיב הוגשה חוות דעת של מעריכת שווי לפיה שווי הפעילות העסקית של המערער נאמד בטווח שבין 10 מיליון ₪ לבין 12.1 מיליון ₪ וכן צוין כי הערך הנוכחי המהווה של כלל התשלומים לחברה (לרבות התמורה הנוספת) מוערך בטווח שבין 10.1 לבין 12.2 מיליון ₪. ראו בסוגיה זו את עדותה של מעריכת השווי בבית המשפט (עמ' 15 לפרוטוקול, שורות 18-28).
28. בחוות הדעת צוין כי שיטת היוון תזרימי המזומנים (DCF) היא השיטה המתאימה ביותר במקרה של ניתוח עסק פעיל ומבוססת על נתוני המערער בשנים 2011-2014, אשר קדמו למכירת הפעילות לגל ביתר.
29. לטענת המערער, היה מקום לאמץ את השיטה ההשוואתית, שכן ממנה עולה כי שווי הפעילות הריאלי עומד על סך של כמיליון ₪. מעריכת השווי התייחסה לטענה זו והסברה מקובלים עליי. ההסבר הוא כי שיטת ההשוואה לחברות דומות מקובלת בתחום הנדל"ן וחברות ציבוריות, אך פחות בחברות פרטיות שנתונין המלאים אינם גלויים (עמ' 26-27 לפרוטוקול וכן עמ' 231, שורות 21-29).
30. המערער בחרו שלא להעמיד לחקירה נגדית את עורכי חוות הדעת מטעם שצורפה כנספח 18 לתצהירו של המערער ועל כן, לא ניתן לבסס עליה ממצאים.
31. המערער ביקשו להסתמך בהקשר זה על "הסכם וינגוט" ועל "הסכם קליין". וינגוט הצהיר כי הוא מכר לניצח את העיתון "בעוצמה" תמורת 2-1 מיליון ₪ (סעיף 7 לתצהיר). הסכם המכירה לא צורף לתצהיר וקשה ללמוד בהעדרו אם המדובר בהשוואה רלבנטית. הסכם קליין נחתם ביום 20.6.14 (נספח 19 לתצהירו של המערער) ומדובר בהסכם מייסדים להקמת חברה שעתידיה הייתה להיקרא "ביתרפון" ולהוציא לאור מדריך טלפון. לפי עדות המערער,

בית המשפט המחוזי בירושלים

20 אוגוסט 2026

ע"מ 21-01-53643 פריימן הפקות בע"מ ואח' נ' פקיד שומה ירושלים סניף יפו
ע"מ 23-03-68613 פריימן נ' פקיד שומה ירושלים סניף כנפי נשרים

- 1 קליין שילם כ – 500,000 ₪ במסגרת הסכם זה (עמ' 50 לפרוטוקול). בחודש פברואר 2015
- 2 נמכר ה"ביתרפון" לגל ביתר, כחלק מן הממכר. לאור "החלפת הידיים" הכפולה של מדריך
- 3 הטלפון תוך תקופת זמן יחסית קצרה, לא ניתן לדעתי להסיק דבר ברור על שווי הפעילות
- 4 שנמכרה בעסקה מול גל ביתר.
- 5
- 6 32. לסיכום הסוגייה, לא מצאתי מקום להתערב בהערכת השווי מטעם המשיב. אינני מקבל את
- 7 ביקורת המערער, לפיה, אין למעריכת השווי "השכלת אקטואר" או ניסיון בהקשר הייחודי
- 8 של ענף הפרסום במגזר החרדי, כמו גם את העדר ההתייחסות לשווי השוק של תניית אי
- 9 התחרות. הטענה כי ההסכם הופר על ידי גל ביתר וכי קיים סכום של 3.5 מיליון ₪ בפיגור
- 10 נכון להיום אינה מלמדת כי הערכת השווי פגומה. העובדה כי קונה הפר את התחייבותו לשלם
- 11 למוכר את מלוא התמורה, איננה מלמדת כי התמורה אינה הולמת את שווי הממכר.
- 12
- 13 פיצול התמורה לשני רכיבים
- 14 33. בהסכם המכר נקבע כי התמורה תשולם למוכר (המערער) במועדים עתידיים מוסכמים (על
- 15 פני כ – 12 שנים). לטענת המשיב, בהסכם המכר גלומות שתי עסקאות: האחת, עסקת מכר –
- 16 אשר התמורה בגינה הוא הסכום המהווך של התשלומים שנקבעו בין הצדדים ליום המכירה,
- 17 בסך של כ – 10.1 מיליון ₪, לפי שיעור היוון של 9% והשנייה, עסקת אשראי – שההכנסה
- 18 בגינה היא ההפרש בין התשלומים שיתקבלו בפועל בעת התשלום, לבין התמורה שחושבה
- 19 בגין עסקת המכר. לפי עמדת המשיב, הפרש זה נחשב כהכנסות מימון אצל המערער, בכל
- 20 שנה, לפי סעיף 4(2) לפקודה, בהתאם לשיעור היוון של 9% (סעיף 55 תצהיר מטעם המשיב).
- 21
- 22 34. לטענת המערער, התשלומים בהסכם המכר נקבעו כמעין בטוחה בידי גל ביתר לקיום
- 23 ההתחייבות לאי תחרות. לינצר נחקר בנקודה זו בבית המשפט ולטענת המערער, עדותו
- 24 תומכת בגרסתם (הפניה לעמ' 13 לפרוטוקול, שורות 32-31), הואיל והעיד כי לא היה מסכים
- 25 לשלם מיד 15 מיליון ₪ ומכאן מסקנת המערער לפיה פריסת התשלומים נועדה להבטיח
- 26 את אי התחרות מטעם המערער. יחד עם זאת, המשך עדותו של לינצר (עמ' 17-16) אינה
- 27 תומכת בגרסת המערער, לאור דבריו כי הפרת ההתחייבות לאי תחרות הייתה גוררת פעולה
- 28 מתאימה מצידו בגין ההפרה.
- 29
- 30 35. בחוזר מס הכנסה 19/2018 "עסקה למכירת זכויות בתאגיד הכוללת תמורות שיועברו למוכר
- 31 במועדים עתידיים" נקבע כי במקרים דומים למקרה זה, יש מקום לפיצול התמורה לשני
- 32 מרכיבים: עסקת מכר ועסקת אשראי. לא מצאתי לקבל את עמדת המערער, כי המשיב
- 33 שגה בהתייחסותו לשני המרכיבים, כפי שפורט לעיל.
- 34
- 35 הדיווח – מצטבר או מזומן

בית המשפט המחוזי בירושלים

20 אוגוסט 2026

ע"מ 21-01-53643 פריימן הפקות בע"מ ואח' נ' פקיד שומה ירושלים סניף יפו
ע"מ 23-03-68613 פריימן נ' פקיד שומה ירושלים סניף כנפי נשרים

36. אין מחלוקת בין הצדדים כי בערעורים הנדונים מדובר במיסוי רווח הון. על פי חלק ה של הפקודה, העוסק ברווחי הון, יום חתימת ההסכם הוא יום אירוע המס (ע"מ (מרכז) 48240-01-15 פיננסיטק נ' פקיד שומה פתח תקווה (14.10.16)).
37. לטענת המשיב, הסכם המכר נחתם ביום 15.2.15 ועל כן, יום המכירה הוא במועד זה והיה על המערערת לדווח על מלוא שווי העסקה בדו"ח שהוגש לשנת 2015. לעומת זאת, לטענת המערערים שיטת הדיווח במקרה זה חייבת להיות על בסיס מזומן, בהתאם לפריסת התשלומים ולמועדי קבלת התמורה בפועל.
38. לטענת המערערים, היות ואין ודאות לקבלת התמורה החוזית, אסור לרשום את ההכנסה לפי הכללים החשבונאיים. המערערים מסתמכים, בין היתר, על דעתו של רואה החשבון שייצג אותם (רו"ח וורצל) ועל פסק הדין בע"א 494/87 בעניין השומרים. בדו"ח המערערת לשנת 2015 נכתב במפורש כי הוא נערך על "בסיס מצטבר". על כך עונים המערערים כי צמד המילים הנ"ל "נכתב בשגגה" וכי הם מופיעים בדווח בשיטת "גזור הדבק" מדוחות שנתיים קודמים. המערערים הצביעו על כך שבדוחות לשנים 2016-2020 מופיע רישום "הכנסה על בסיס מצטבר", אף שאין באותן שנים הכנסות למערערת.
39. בדו"ח השנתי לשנת 2015 של המערערים נכלל דווח על המכירה לגל ביתר בסעיף "הכנסות ממכירת זכויות" בסך של 1,892,800 ₪. בביאור 15 צוין כך:
- "במהלך פברואר 2015 נחתם הסכם ולפיו נמכרו הזכויות והמוניטין בכל עיתוני הפרסום שהוציאה החברה בסכום של 14,560 אש"ח. החברה מצידה כרתה הסכם עם בעל המניות לפיו היות ורובו המכריע של המוניטין הינו אישי הוא יקבל 87% מהסכום מהחברה. אי לכך הרווח בעסקה הינו 1,893 אש"ח."
- אופן דיווח זה מצביע על כך כי גם לעמדת החברה, מועד העסקה היה בשנת 2015, שכן יוחסה לחברה הכנסה בגובה 13% ממלוא סכום התמורה (כ-14.5 מיליון ₪), דהיינו, לא על בסיס מזומן. אם הדיווח היה על בסיס מזומן, היה מקום לרישום הכנסה בגובה 13% מהסכום שהתקבל בפועל בשנת 2015 ואין מחלוקת כי באותה שנה לא שולמה מלוא התמורה עבור הממכר.
40. מעבר לדברים אלה, יש להזכיר את הפסיקה הנוגעת לאופן הדיווח העצמי של הנישום ולדחיית ניסיונות להציג נתונים הסותרים את הדוחות בהליכים משפטיים מאוחרים (ע"א 1134/11 ר.מ. שביט חברה לבנין השקעות ופיתוח בע"מ נ' פקיד שומה באר שבע (12.5.13)).

בית המשפט המחוזי בירושלים

20 אוגוסט 2026

ע"מ 21-01-53643 פריימן הפקות בע"מ ואח' נ' פקיד שומה ירושלים סניף יפו
ע"מ 23-03-68613 פריימן נ' פקיד שומה ירושלים סניף כנפי נשרים

- 1 פסקה 23; ע"א 74/15 מנהל מיסוי מקרקעין רחובות נ' גזית גלוב ישראל (פיתוח) בע"מ
- 2 (14.12.17) פסקה 91; ע"א 732/15 פקיד שומה נ' בנלי (21.3.16) פסקה 7.
- 3
- 4 41. אשר להסתמכות על דברי רו"ח וורצל, אשר ערך את הדו"חות על בסיס מצטבר, המערערים
- 5 נמנעו מהגשת תצהיר מטעמו וכן מהבאתו לעדות. אי הבאתו לעדות נזקפת לחובת
- 6 המערערים, בהתאם לפסיקה בדבר החזקה כי אי הבאתו יוצרת חשש מעדותו ומחשיפתו
- 7 לחקירה נגדית.
- 8
- 9 42. כזכור, לטענת המערערים, כאשר אין וודאות בקבלת ההכנסה, אין לרשום את ההכנסה
- 10 בדו"חות ומכאן ההיתר לדיווח על בסיס מזומן. העובדה כי בהסכמת המכר נקבע כי תמורת
- 11 הממכר תשולם בתשלומים אינה הופכת את המקרה לכזה המתאפיין בחוסר ודאות לגבי
- 12 קבלת התשלום. יש להבחין בין הוראה בחוזה הקובעת מועד עתידי לביצוע, לבין תנאי, שכן
- 13 המועד העתידי אינו בלתי ודאי.
- 14
- 15 43. לסיכום חלק זה, מסקנתי היא כי יום המכירה בעסקת גל ביתר הוא יום אירוע המס, כי
- 16 המערערת דיווחה בשנת 2015 על העסקה על בסיס מצטבר ולא על בסיס מזומן ומכאן, שאין
- 17 להתערב בקביעת המשיב.
- 18
- 19 השומה החלופית - עסקה מלאכותית
- 20
- 21 44. לטענת המערערים, המבחן הרלבנטי לעניין זה הוא מבחן האיזון המהותי, בין זכות הנישום
- 22 לתכנון מס ובין האינטרס הציבורי בקיום מערכת מס שוויונית וצודקת וכי מבחן העזר הוא
- 23 מבחן הטעם המסחרי. לטענתם, הקשר בין המערער כבעל המניות לבין החברה שבבעלותו
- 24 אינו מהווה אינדיקציה לעסקה מלאכותית; כי יש טעם מסחרי בעסקה זו שכן הגבלת העיסוק
- 25 הייתה המנוע להסכם המכר "ובלי דלק למערער המנוע לא פועל".
- 26
- 27 45. לטענת המשיב, יש לראות בפיצול התמורה בין המערערת לבין בעל המניות כעסקה
- 28 מלאכותית שתכליתה להביא להפחתת מס בלתי נאותה, במובן סעיף 86 לפקודה, הואיל
- 29 והפיצול בתמורה נעשה על ידי המערער והחברה שבבעלותו, בינם לבין עצמם בלבד, בעוד
- 30 שבהסכם המכר, נקבע כי התמורה תשולם למערערת, ללא פיצול בין שווי הפעילות הנמכרת
- 31 לבין תניית אי התחרות. נטען כי הפחתת המס כתוצאה מהסכם בעל המניות באה לידי ביטוי
- 32 בשני מישורים: במישור החברה – באי תשלום מס חברות בגין 87% מהתמורה ובמישור
- 33 האישי – תשלום מס על רווחי הון בשיעור 25% במקום שיעור המס על הכנסות מדיבידנד
- 34 בידי בעל מניות מהותי, בשיעור 30%.
- 35

בית המשפט המחוזי בירושלים

20 אוגוסט 2026

ע"מ 21-01-53643 פריימן הפקות בע"מ ואח' נ' פקיד שומה ירושלים סניף יפו
ע"מ 23-03-68613 פריימן נ' פקיד שומה ירושלים סניף כנפי נשרים

46. במרכז השומה החלופית עומדת הטענה כי מדובר בעסקה בין בעל השליטה בחברה, לבין החברה בשליטתו. לשיטת המשיב, המערער חתם על העסקה, הן בכובעו האישי, כבעל המניות, והן כאורגן של החברה. מאפיין זה מלמד, לטענת המשיב, כי מדובר בעסקה מלאכותית שנועדה לפצל את התמורה בעסקה עם גל ביתר בין המערער (המוכרת בעסקת גל ביתר) לבין בעל המניות במערער, שלא זכאי לחלק מהתמורה בה חבה גל ביתר, על פי ההסכם בין המוכרת לרוכשת (גל ביתר). נראה כי משהתגלה למערער כי ניתן היה לתכנן את העסקה עם גל ביתר באופן מיטבי יותר מבחינת דיני המס, נולד הרעיון של עריכת הסכם "פנימי" בין החברה לבעל מניותיה, שיביא לפיצול התמורה בעסקת גל ביתר, לפחות מול רשות המיסים. מובן שההסכם הפנימי הנ"ל אינו מחייב את גל ביתר (הרוכשת בעסקת המכר), אשר מחויבת לשלם את תמורת הממכר למערער. דומה כי אם עסקת המכר הייתה נערכת באופן אחר, ואם בהסכם הייתה נקבעת תמורה מפוצלת, חלקה למערער עבור הממכר וחלקה למערער, עבור תניית אי התחרות, היה קיים קושי בפני המשיב לטעון כי מדובר בעסקה מלאכותית. יחד עם זאת, וכאמור לעיל, בדיני המס נבחנות הפעולות שעשה הנישום בפועל ולא מה יכול היה לעשות ולא עשה. באספקלריה זו, נראה כי הסכם בעל המניות, שערך פיצול שרירותי של התמורה (87% ליחיד ו- 13% לחברה) תכליתה להביא להפחתת מס בלתי נאותה ולא מצאתי לה טעם מסחרי, זולת הטבות המס הגלומות בה.
47. לאור האמור, מצאתי לקבל את עמדת המשיב, גם בשומה החלופית.
- קנס גירעון
48. בתצהיר מטעם המשיב פורטו נימוקו של המשיב לחיוב המערערים בקנס גירעון, לפי סעיף 191 לפקודה: באשר למערער, נטען כי המערער לא דווחה על מלוא הכנסתה בגין מכירת הפעילות וכן הסבה את התמורה לבעל המניות בהסכמה הניתנת לביטול ולא הוכח להנחת דעת המשיב כי המערער לא התרשלה בעריכת הדוחות לשנות המס שבצו.
- באשר למערער, נטען כי הוא לא דיווח כנדרש על הסכם בעל המניות, קיזז הפסד הון בניגוד לפקודה וכן לאור הטענה החלופית בדבר עסקה מלאכותית, לא הוכח להנחת דעת המשיב כי המערער לא התרשל בעריכת הדוחות לשנות המס שבצו.
49. בהתאם ללשון הפקודה, נטל ההוכחה להוכיח אי התרשלות בהכנת הדוחות, מוטל על כתפי המערערים. משכך, נותר רק לבחון האם המערערים אכן הרימו את הנטל המוטל עליהם.
50. בע"א 1134/11 ר.מ שביט מבנים חברה לבנין השקעות ופיתוח בע"מ נ' פקיד שומה באר שבע (נבו 12.5.2013) התייחס בית המשפט לנטל ההוכחה המוטל על הנישום:

בית המשפט המחוזי בירושלים

20 אוגוסט 2026

ע"מ 21-01-53643 פריימן הפקות בע"מ ואח' נ' פקיד שומה ירושלים סניף יפו
ע"מ 23-03-68613 פריימן נ' פקיד שומה ירושלים סניף כנפי נשרים

1 "במקרה דנא, שוכנעתי כי התנהלות המערערים עולה כדי "רשלנות". משקלם
2 המצטבר של הפגמים שנמצאו בדיווחי המערערים מטה את הכף לחובתם, וזאת חרף
3 העובדה שחלק מטענותיהם אכן נתקבלו על ידי בית המשפט המחוזי. ההסברים
4 שניתנו על-ידי המערערים לפגמים אלה רחוקים מלהניח את הדעת, והתמונה
5 הכוללת הנוצרת מעיון בכלל רכיבי השומה היא, בהנחה הנוחה למערערים, של
6 היעדר תשומת לב ראויה וחוסר תום לב בשומתם העצמית" (ההדגשה אינה במקור)
7 (שם, פסקה 32).

8
9 51. מכאן עולה שיש לבחון את מכלול הנסיבות ולהכריע האם התמונה הכוללת מעידה על היעדר
10 תשומת לב ראויה וחוסר תום לב בעריכת דוחות המס של המערערים.

11
12 52. הואיל ומצאתי לקבל את טענתו החלופית של המשיב, בדבר עסקה מלאכותית, נראה שצדק
13 המשיב בהחלטתו לחייב את כל אחד מן המערערים בקנס גירעון. כאשר נקבע כי הסכם בעל
14 המניות תכליתו הייתה להביא להפחתת מס בלתי נאותה, קביעה זו מבססת את חיוב שני
15 הצדדים לעסקה בקנס גירעון.

16
17 סוף דבר

18
19 53. לאור כל האמור לעיל, הערעורים נדחים בזאת.

20
21 54. המערערים יישאו ביחד ולחוד, בהוצאות המשיב ובשכר טרחת עורכי דינו בסכום כולל של
22 30,000 ₪, אשר ישולם תוך 45 ימים מהיום. לאחר מועד זה יתווספו לסכום הנ"ל הפרשי
23 הצמדה וריבית כחוק.

24
25 המזכירות תמציא את פסק הדין לצדדים.

26
27 ניתן לפרסם את פסק הדין.

28
29 ניתן היום, ז' אלול תשפ"ו, 20 אוגוסט 2026 בהעדר הצדדים.

30
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36

אביגדור דורות, שופט

בית המשפט המחוזי בירושלים

20 אוגוסט 2026

ע"מ 53643-01-21 פריימן הפקות בע"מ ואח' נ' פקיד שומה ירושלים סניף יפו
ע"מ 68613-03-23 פריימן נ' פקיד שומה ירושלים סניף כנפי נשרים

ד"ר
אביגדור דורזוק, סופט

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6